Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (teine koda)

19. september 2019*

Eelotsusetaotlus – Õigusaktide ühtlustamine – Mootorsõidukid – Määrus (EÜ) nr 715/2007 – Artikli 6 lõike 1 esimene lause – Sõidukite remondi- ja hooldusteave – Tootja kohustus sõltumatute ettevõtjate ees – Selle teabe piiranguteta ja standardses vormis kättesaadavus – Üksikasjalikud eeskirjad – Diskrimineerimiskeeld

Kohtuasjas C-527/18,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Bundesgerichtshofi (Saksamaa Liitvabariigi kõrgeim üldkohus) 21. juuni 2018. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 13. augustil 2018, menetluses

Gesamtverband Autoteile-Handel eV

versus

KIA Motors Corporation,

EUROOPA KOHUS (teine koda),

koosseisus: koja president A. Arabadjiev, kohtunikud T. von Danwitz, C. Vajda, P. G. Xuereb (ettekandja) ja A. Kumin,

kohtujurist: M. Szpunar,

kohtusekretär: A. Calot Escobar,

arvestades kirjalikku menetlust,

arvestades seisukohti, mille esitasid:

– Gesamtverband Autoteile-Handel eV, esindaja: *Rechtsanwalt* M. Sacré,

– KIA Motors Corporation, esindajad: *Rechtsanwalt* T. Kopp, *Rechtsanwalt* R. Polley ja *Rechtsanwalt* W. Holzapfel,

– Euroopa Komisjon, esindajad: M. Huttunen, J. Hradil ja A. C. Becker,

arvestades pärast kohtujuristi ärakuulamist tehtud otsust lahendada kohtuasi ilma kohtujuristi ettepanekuta,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: saksa.

otsuse

1 Eelotsusetaotlus puudutab küsimust, kuidas tõlgendada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. juuni 2007. aasta määruse (EÜ) nr 715/2007, mis käsitleb mootorsõidukite tüübikinnitust seoses väikeste sõiduautode ja kommertsveokite (Euro 5 ja Euro 6) heitmetega ning sõidukite remondi- ja hooldusteabe kättesaadavust (ELT 2007, L 171, lk 1), artikli 6 lõike 1 esimest lauset.

2 Taotlus on esitatud Gesamtverband Autoteile-Handel eV (sõidukite varuosade hulgimüüjate ühendus Saksamaal) (edaspidi „Gesamtverband“) ja Lõuna-Korea autotootja KIA Motors Corporationi (edaspidi „KIA“) vahelises kohtuvaidluses, mis puudutab nimetatud tootja keeldumist teha sõidukite remondi- ja hooldusteave sõltumatutele ettevõtjatele kättesaadavaks elektrooniliselt töödeldavas vormis.

Õiguslik raamistik

Liidu õigus

Määrus nr 715/2007

3 Määruse nr 715/2007 põhjenduses 8 on märgitud järgmist:

„Siseturu toimimise parandamiseks, eriti mis puudutab kaupade vaba liikumist, asutamisvabadust ja teenuste osutamise vabadust, on vaja tagada vaba juurdepääs sõidukite remonditeabele standardse vormi kaudu, mida saab kasutada tehnilise teabe hankimiseks, ja tõhus konkurents sõidukite remondi- ja hooldusteabe teenuste turul. Suur osa sellest teabest käsitleb pardadiagnostikasüsteeme (OBD) ja nende koostoimet sõiduki muude süsteemidega. On vaja kehtestada tehnilised tingimused, millele peaksid tootjate veebilehed vastama, koos sihtmeetmetega väikestele ja keskmise suurusega ettevõtjatele (VKEd) mõistliku juurdepääsu tagamiseks. Sidusrühmade osalusel kokku lepitud ühtsed standardid nagu [Struktureeritud teabe standardite edendamise organisatsiooni (OASIS)] vorm võivad lihtsustada teabevahetust tootjate ja teenuseosutajate vahel. Seetõttu on kohane esialgu nõuda OASIS vormi tehniliste tingimuste kasutamist ja paluda komisjonil taotleda, et CEN/ISO [Euroopa Standardikomitee/Rahvusvaheline Standardiorganisatsioon] arendaks nimetatud vormi edasi standardiks, eesmärgiga OASIS vorm sobival ajal välja vahetada.“

4 Määruse põhjenduse 27 kohaselt on selle eesmärk „arendada välja siseturg mootorsõidukite heitmetele ühtsete tehniliste nõuete kehtestamise teel ning tagada sõltumatute ettevõtjate juurdepääs sõiduki remondi- ja hooldusteabele volitatud edasimüüjate ja remonditöökodadega võrdsel alusel“.

5 Määruse artikli 3 „Mõisted“ punktides 14 ja 15 on ette nähtud:

„Käesolevas määruses ja selle rakendusmeetmetes kasutatakse järgmisi mõisteid:

[…]

14) „sõidukite remondi- ja hooldusteave“ – kõik andmed sõidukite diagnoosimise, teenindamise, kontrollimise, perioodilise järelevalve, remondi, ümberprogrammeerimise või taaslähtestamise kohta, mille tootja esitab nende volitatud edasimüüjatele ja remonditöökodadele; sealhulgas kõik nende andmete hilisemad muudatused ja täiendused. See teave sisaldab sõidukitele osade või seadmete paigaldamiseks nõutavat teavet;

15) „sõltumatu ettevõtja“ – mootorsõidukite remondi ja hooldusega otseselt või kaudselt tegelev muu ettevõtja, v.a volitatud edasimüüjad ja remonditöökojad, eelkõige remondiseadmete, tööriistade või varuosade remontijad, tootjad või hulgimüüjad, tehnilise teabe kirjastajad, autoklubid, autoabi

ettevõtjad, kontrollimis- ja katsetamisteenuseid pakkuvad ettevõtjad ning alternatiivkütuseid kasutavate sõidukite seadmete paigaldajatele, tootjatele ja remontijatele koolitust pakkuvad ettevõtjad.“

6 Määruse nr 715/2007 artikli 6 „Tootjate kohustused“ lõikes 1 on sätestatud:

„Tootjad tagavad sõltumatutele ettevõtjatele sõidukite remondi- ja hooldusteabe piiranguteta ja standardses vormis kättesaadavuse, esitades selle veebilehel standardformaadis kergesti ligipääsetavalt ja operatiivselt ning viisil, mis ei ole diskrimineeriv volitatud edasimüüjate ja remonditöökodadega varustatuse või juurdepääsuga võrreldes. Eesmärgiga lihtsustada selle eesmärgi saavutatavust, esitatakse teave järjepidevalt ning kooskõlas OASISe […] kehtestatud vormi tehniliste nõuetega. […]“.

7 Määruse artiklis 8 „Rakendusmeetmed“ on ette nähtud:

„Meetmed, mis on vajalikud artiklite 6 ja 7 rakendamiseks, mille eesmärk on muuta käesoleva määruse vähemolulisi sätteid seda täiendades, võetakse vastu vastavalt artikli 15 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele. Nende hulka kuulub OBD- ning sõidukite remondi- ja hooldusteabe esitamise tehniliste tingimuste määratlemine ja ajakohastamine, pöörates erilist tähelepanu VKEde erivajadustele.“

Määrus nr 692/2008

8 Komisjoni 18. juuli 2008. aasta määrust (EÜ) nr 692/2008, millega rakendatakse ja muudetakse määrust nr 715/2007 (ELT 2008, L 199, lk 1), muudeti komisjoni 8. juuni 2011. aasta määrusega (EL) nr 566/2011 (ELT 2011, L 158, lk 1), (edaspidi „määrus nr 692/2008“), et edendada eelkõige sõidukitootjate ja sõltumatute ettevõtjate vahelist sõidukiosade andmete vahetuse menetlust.

9 Määruse nr 692/2008 artikli 13 „Sõidukite OBD-seadmete andmete ning sõidukite remondi- ja hooldusteabe kättesaadavus“ lõikes 1 on sätestatud:

„Tootjad kehtestavad vastavalt määruse [nr 715/2007] artiklitele 6 ja 7 vajalikud nõuded […] remondi- ja hooldusandmete hõlpsa kättesaadavuse tagamiseks.“

10 Määruse nr 692/2008 XIV lisa punkt 2.1 on sõnastatud järgmiselt:

„Sõidukite […] veebilehtedelt kättesaadavad remondi- ja hooldusandmed peavad vastama tehnilistele nõuetele, mis on esitatud OASISe dokumendis SC2-D5 „Autoremonditeabe formaat“, […] ning OASISe dokumendis SC2-D5 „Autoremondi nõuete spetsifikatsioon“ […] punktides 3.2, 3.5 (v.a 3.5.2), 3.6, 3.7 ja 3.8 ning kasutama üksnes avatud teksti- ja graafikavorminguid või vorminguid, mida saab vaadata ja välja trükkida hõlpsasti kättesaadavate, lihtsalt paigaldatavate ning üldkasutatavates arvuti operatsioonisüsteemides töötavate standardsete lisandprogrammide abil. […] Isikud, kellel on vaja teha andmetest koopiaid või need uuesti välja anda, peaksid läbi rääkima otse asjaomase tootjaga. […]

Teave kõigi sõidukiosade kohta, millega sõiduki tootja on varustanud sõiduki, mis kannab tehasetähist (VIN) ja on identifitseeritav muude tunnuste alusel, nagu telgede pikivahe, mootori väljund, viimistluse tase või lisavarustus, ning mida võib asendada varuosadega, mida sõiduki tootja pakub oma volitatud remonditöökodadele või edasimüüjatele või kolmandatele isikutele viitega originaalvarustuse osanumbrile, tehakse kättesaadavaks andmebaasis, millele on ka sõltumatutel ettevõtjatel kerge ligi pääseda.

See andmebaas sisaldab VIN-tähist, originaalvarustuse osanumbreid, originaalvarustuse osade nimetusi, kehtivusnäitajaid (kehtivuse algus- ja lõppkuupäev), paigaldusnäitajaid ja vajaduse korral konstruktsiooniomadusi.

Andmebaasis sisalduvat teavet ajakohastatakse korrapäraselt. Ajakohastatakse eelkõige teave kõigi muudatuste kohta, mis on üksikule sõidukile tehtud pärast tootmist, kui see teave on volitatud edasimüüjatele kättesaadav.“

Määrus nr 566/2011

11 Määruse nr 566/2011 põhjendus 12 on sõnastatud järgmiselt:

„Et tagada sõidukite remondi- ja hooldusteabeteenuste turul tõhusat konkurentsi ning et selgitada, et selle teabe alla kuulub ka teave, mida tuleb anda teistele sõltumatutele ettevõtjatele peale remonditöökodade, tagamaks, et sõltumatu sõidukite remondi- ja hoolduse turg tervikuna saaks konkureerida volitatud edasimüüjatega, olenemata sellest, kas sõiduki tootja annab sellist teavet oma volitatud edasimüüjatele ja remonditöökodadele otse, on vaja täiendavalt selgitada määruse [nr 715/2007] alusel antava teabe üksikasju.“

Saksa õigus

12 Eelotsusetaotlusest nähtub, et Gesamtverbandi väitel on rikutud nii kõlvatu konkurentsi vastase seaduse (Gesetz gegen den unlauteren Wettbewerb) 10. detsembrini 2015 kehtinud redaktsiooni (edaspidi „UWG varasem redaktsioon“) kui ka sellest kuupäevast alates kehtiva redaktsiooni (edaspidi „UWG uus redaktsioon“) sätteid.

13 UWG varasema redaktsiooni § 4 punktis 11 oli sätestatud:

„Kõlvatult tegutseb eelkõige selline isik, kes

[…]

11. rikub õigusnormi, mis on muu hulgas ette nähtud selleks, et turuosaliste huvides reguleerida tegevust turul.“

14 See säte asendati UWG uues redaktsioonis §-ga 3a, milles on ette nähtud:

„Kõlvatult tegutseb isik, kes rikub õigusnormi, mis on muu hulgas ette nähtud selleks, et turuosaliste huvides reguleerida tegevust turul, kui see rikkumine võib oluliselt kahjustada tarbijate, teiste turuosaliste või konkurentide huve.“

15 Nii UWG varasema kui ka uue redaktsiooni § 8 lõike 1 esimese lause kohaselt võib iga isiku vastu, kes teeb selle seaduse § 3 või § 7 tähenduses keelatud äritoimingu, esitada nõude rikkumise lõpetamiseks või selle kordumise ohu korral rikkumisest hoidumiseks. Vastavalt UWG varasema redaktsiooni § 3 lõikele 1 on kõlvatud äritoimingud keelatud, kui need võivad oluliselt kahjustada konkurentide, tarbijate või teiste turuosaliste huve. UWG uue redaktsiooni § 3 lõike 1 kohaselt on kõlvatud äritoimingud keelatud.

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimused

16 Gesamtverbandil ja selle liikmeks olevatel sõltumatutel ettevõtjatel on KIA toodetavate sõidukite osas pelk lugemisõigusega juurdepääs andmebaasile, milles on salvestatud nende sõidukite remondi- ja hooldusteave määruse nr 715/2007 artikli 3 punkti 14 tähenduses.

17 Gesamtverband nõudis KIA-lt, et andmebaasis sisalduv teave oleks talle ja tema liikmetele kättesaadav elektrooniliselt töödeldavas vormis.

18 Ta pöördus Landgericht Frankfurt am Maini (Frankfurt am Maini esimese astme kohus, Saksamaa) ja nõudis, et KIAt kohustataks tegema nimetatud teave talle ja tema liikmetele nõutavas vormis kättesaadavaks. Kohus rahuldas KIA vastu esitatud Gesamtverbandi hagi. Oberlandesgericht Frankfurt am Main (liidumaa kõrgeim üldkohus Frankfurt am Mainis, Saksamaa), kellele KIA esitas apellatsioonkaebuse esimese astme kohtu otsuse peale, asus seisukohale, et määruse nr 715/2007 artikli 6 lõikest 1 ei tulene KIA kohustust teha nimetatud teave Gesamtverbandile ja tema liikmetele elektrooniliselt töödeldavas vormis kättesaadavaks. Kohus sedastas, et sõltumatutele ettevõtjatele peab olema tagatud üksnes lugemisõigusega juurdepääs nimetatud teabele ning et selline kättesaadavaks tegemise vorm ei diskrimineeri neid ettevõtjaid võrreldes KIA lepinguliste edasimüüjate ja remonditöökodadega. Gesamtverband esitas selle otsuse peale kassatsioonkaebuse eelotsusetaotluse esitanud kohtule, Bundesgerichtshofile (Saksamaa Liitvabariigi kõrgeim üldkohus).

19 Eelotsusetaotluse esitanud kohus leiab, et tema menetluses oleva asja lahendamine sõltub sellest, kas KIA valitud vorm kõnealuse teabe kättesaadavaks tegemiseks sõltumatutele ettevõtjatele on kooskõlas määruse nr 715/2007 artikli 6 lõike 1 esimese lausega või kas see säte nõuab hoopis selle teabe kättesaadavaks tegemist elektrooniliselt töödeldavas vormis.

20 Eelotsusetaotluse esitanud kohus märgib, et kui sõltumatutel ettevõtjatel oleks võimalus kasutada sõidukite remondi- ja hooldusteavet elektrooniliselt töödeldavas vormis, siis võib sellel olla küll positiivne mõju siseturu toimimisele ning see võib soodustada tõhusat konkurentsi sõidukite remondi- ja hooldusteabe teenuste turul, kuid näib, et määruse nr 715/2007 artikli 6 lõike 1 esimese lause sõnastusest ega ka selles sättes sisalduvast viitest OASISe vormile ei tulene kohustust teha see teave sõltumatutele ettevõtjatele kättesaadavaks elektrooniliselt töödeldavas vormis. Eelotsusetaotluse esitanud kohus toob lisaks esile, et kui võtta arvesse määruse nr 692/2008 XIV lisa punkti 2.1 esimese lõigu esimese ja neljanda lause ja teise lõigu sõnastust ning punkti 2.1 ettevalmistavaid materjale, siis on määruse nr 715/2007 artikli 6 lõike 1 esimest lauset võimalik tõlgendada nii, et tootja ei ole kohustatud kõnealust teavet elektrooniliselt töödeldavas vormis kättesaadavaks tegema. Sellist tõlgendust kinnitab pealegi komisjoni kavatsus kehtestada uues raammääruses, mis käsitleb tüübikinnitust, kohustus teha kõnealune teave sõltumatutele ettevõtjatele kättesaadavaks masinloetavas ja elektrooniliselt töödeldavas vormis.

21 Eelotsusetaotluse esitanud kohus lisab, et Euroopa Kohus peaks täpsustama ka määruse nr 715/2007 artikli 6 lõike 1 esimeses lauses sisalduva diskrimineerimiskeelu ulatust sellises olukorras, nagu on kõne all põhikohtuasjas ja kus autotootja on volitatud edasimüüjate ja remonditöökodade kasuks loonud teabeteenuse osutaja vahendusel täiendava teabekanali originaalvaruosade turustamiseks.

22 Sõltumatute ettevõtjate käsutuses olevate teabekanalite kohta täpsustab eelotsusetaotluse esitanud kohus, et KIA teeb oma originaalosade kataloogi kättesaadavaks ettevõtjale LexCom, kes võimaldab sõltumatutel remonditöökodadel otsida KIA originaalvaruosi VIN-tähise järgi selle ettevõtja internetiportaalis Partslink24. Eelotsusetaotluse esitanud kohus juhib tähelepanu sellele, et Gesamtverband ei ole väitnud, et KIA lepinguliste edasimüüjate ja remonditöökodade käsutuses olevates teabekanalites sisalduv sõidukite remondi- ja hooldusteave oleks ulatuslikum või kvaliteetsem kui teave, mida sõltumatud ettevõtjad saavad kasutada KIA internetiportaali kaudu.

23 Neil asjaoludel otsustas Bundesgerichtshof (Saksamaa Liitvabariigi kõrgeim üldkohus) menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmised eelotsuse küsimused:

„1. Kas tootja peab tagama, et sõltumatutele ettevõtjatele vastavalt määruse nr 715/2007 artikli 6 lõike 1 esimesele lausele esitatav teave tuleb teha kättesaadavaks elektrooniliselt töödeldavas vormis?

2. Kas esineb sõltumatute ettevõtjate diskrimineerimine, mis on vastavalt määruse nr 715/2007 artikli 6 lõike 1 esimesele lausele keelatud, kui tootja avab teabeteenuse osutaja vahendusel veel ühe teabekanali originaalvaruosade turustamiseks volitatud edasimüüjate ja remonditöökodade kaudu?“

Eelotsuse küsimuste analüüs

Esimene küsimus

24 Esimese küsimusega soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt teada, kas määruse nr 715/2007 artikli 6 lõike 1 esimest lauset tuleb tõlgendada nii, et autotootjad peavad sõltumatutele ettevõtjatele tegema sõidukite remondi- ja hooldusteabe kättesaadavaks elektrooniliselt töödeldavas vormis.

25 Tuleb märkida, et selle sätte kohaselt tagavad tootjad sõltumatutele ettevõtjatele sõidukite remondi- ja hooldusteabe piiranguteta ja standardses vormis kättesaadavuse, esitades selle veebilehel standardformaadis kergesti ligipääsetavalt ja operatiivselt ning viisil, mis ei ole diskrimineeriv volitatud edasimüüjate ja remonditöökodade varustatuse või juurdepääsuga võrreldes.

26 Siinkohal tuleb tõdeda, et määruse nr 715/2007 artikli 6 lõike 1 esimese lause sõnastus üksi ei võimalda eelotsusetaotluse esitanud kohtu küsimusele vastata, kuna seal on üksnes kirjas, et kõnealune teave peab olema kättesaadav standardses vormis, kuid see ei võimalda kindlaks määrata, kas sellele teabele peab olema pelk lugemisõigusega juurdepääs või peab see olema kättesaadav elektrooniliselt töödeldavas vormis.

27 Nimelt tuleneb nii määruse nr 715/2007 põhjendusest 8 ja artikli 6 lõike 1 teisest lausest kui ka määruse nr 692/2008 XIV lisa punkti 2.1 esimesest lõigust, et standardne vorm tähendab seda, et asjaomane teave peab vastama OASISe vormi tehnilistele nõuetele, mis võimaldaks hankida tehnilist teavet ja lihtsustada teabevahetust. Sellest sättest ei tulene seega tootjate kohustust teha kõnealune teave kättesaadavaks elektrooniliselt töödeldavas vormis, seda enam et nii pelk lugemisõigusega juurdepääs kui kättesaadavus elektrooniliselt töödeldavas vormis võimaldavad soovitud tehnilist teavet leida ja lihtsustavad teabevahetust.

28 Lisaks on küll määruse nr 715/2007 artikli 6 lõike 1 esimese lause sõnastuse kohaselt tootjatel kohustus tagada sõidukite remondi- ja hooldusteabe „piiranguteta […] kättesaadavus“, kuid vastupidi Gesamtverbandi ja komisjoni väitele ei tähenda pelk lugemisõigusega juurdepääs selle teabe kättesaadavuse piirangut. Kuivõrd see säte teeb nimelt vahet ühelt poolt kättesaadavuse tagamise, mis peab olema „piiranguteta“, ja teiselt poolt kättesaadavaks tegemise vormi vahel, siis käib piirangute puudumine selle teabe, mis tuleb sõltumatutele ettevõtjatele kättesaadavaks teha, sisu kohta, mitte aga kättesaadavaks tegemise vormi kohta.

29 Lõpuks ei saa asjaolule, et määruse nr 715/2007 artikli 6 lõike 1 esimese lause kohaselt peab kõnealune teave olema kergesti ligipääsetav ja operatiivselt kättesaadav, anda tähendust, et see teave peab olema kättesaadav elektrooniliselt töödeldavas vormis. Sama järeldus kehtib ka määruse nr 715/2007 artikli 6 lõike 1 teises lauses sisalduva nõude kohta, mille kohaselt esitatakse teave järjepidevalt, kusjuures selle eesmärgi järgimine on tagatud lisaks standardse vormi kaudu.

30 Euroopa Kohtu väljakujunenud praktikast tuleneb siiski, et liidu õigusnormi tõlgendamisel ei tule arvestada mitte üksnes normi sõnastust, vaid ka selle konteksti ning selle õigusaktiga taotletavaid eesmärke, mille osa see norm on (vt eelkõige 17. aprilli 2018. aasta kohtuotsus Egenberger, C-414/16, EU:C:2018:257, punkt 44 ja seal viidatud kohtupraktika). Ka liidu õigusnormi tekkelugu võib anda asjakohast teavet selle normi tõlgendamiseks (10. detsembri 2018. aasta kohtuotsus Wightman jt, C-621/18, EU:C:2018:999, punkt 47 ja seal viidatud kohtupraktika).

31 Kõigepealt tuleb määruse nr 715/2007 artikli 6 lõike 1 esimese lause konteksti kohta esiteks märkida, et määruse nr 692/2008 XIV lisa punkti 2.1 esimese lõigu kohaselt peaks sõltumatu ettevõtja, kellel on vaja „teha [kõnealustest andmetest] koopiaid või need uuesti välja anda“, läbi rääkima otse asjaomase tootjaga. Sellest sättest ilmneb, et komisjon, kellele on määruse nr 715/2007 artiklis 8 tehtud ülesandeks võtta meetmed, mis on vajalikud määruse artikli 6 rakendamiseks, on ise lähtunud nähtavasti eeldusest, et määruse nr 715/2007 artikli 6 lõike 1 esimese lause kohaselt on nõutav üksnes lugemisõigusega juurdepääs kõnealusele teabele.

32 Teiseks on määruse nr 692/2008 XIV lisa punkti 2.1 teises lõigus sätestatud, et sõidukite hooldus- ja remonditeave tehakse kättesaadavaks „andmebaasis“, ilma et oleks täpsustatud, et see teave peab olema kättesaadav elektrooniliselt töödeldavas vormis. Sellest järeldub, et ainus kohustus, mis selle sättega tootjale pannakse, on luua andmebaas. Seda, mil moel saavad sõltumatud ettevõtjad selles andmebaasis oleva teabega tutvuda, see tähendab, kas neil on ainult lugemisõigusega juurdepääs või on neil võimalik kasutada elektrooniliselt töödeldavat vormi, punkt 2.1 ei reguleeri.

33 Pealegi oli komisjonil määrust nr 566/2011 välja töötades ilmselgelt kavas määruse nr 692/2008 XIV lisa punkti 2.1 muuta ja kehtestada kohustus teha kõnealune teave või vähemasti osa sellest kättesaadavaks elektrooniliselt töödeldavas vormis. Komisjoni sellekohane ettepanek ei leidnud aga määruse nr 566/2011 lõplikus redaktsioonis kajastust. Kuna määruse nr 566/2011 põhjenduses 12 on komisjon märkinud, et „on vaja täiendavalt selgitada määruse [nr 715/2007] alusel antava teabe üksikasju“, siis järeldub sellest, et komisjon oli tol hetkel ühest küljest seisukohal, et määruse nr 715/2007 artikli 6 lõike 1 esimeses lauses ei ole nõutud, et kõnealune teave oleks kättesaadav elektrooniliselt töödeldavas vormis, ning teisest küljest, et määrusega nr 566/2011 ei tule sellist kohustust kehtestada.

34 Lisaks piisab, kui märkida Gesamtverbandi argumendi kohta, mille kohaselt määruse nr 715/2007 artikli 6 lõike 1 esimese lause tõlgendamisel on asjakohane Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2018. aasta määrus (EL) 2018/858 mootorsõidukite ja mootorsõidukite haagiste ning nende jaoks ette nähtud süsteemide, osade ja eraldi seadmestike tüübikinnituse ja turujärelevalve kohta, ning millega muudetakse määruseid (EÜ) nr 715/2007 ja (EÜ) nr 595/2009 ning tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2007/46/EÜ (ELT 2018, L 151, lk 1), mis on selle artikli 91 kohaselt kohaldatav alates 1. septembrist 2020, et nüüdsest selle määruse artikli 61 lõikes 1 sisalduv kohustus teha sõltumatutele ettevõtjatele sõidukite remondi- ja hooldusteave kättesaadavaks elektrooniliselt töödeldavas vormis, kehtestati alles määrust 2018/858 puudutava seadusandliku menetluse käigus. Seetõttu ei saa asuda seisukohale, et selline kohustus sisaldus juba määruses nr 715/2007.

35 Järgnevalt tuleneb määruse nr 715/2007 eesmärkide kohta selle põhjendustest 8 ja 27, et kindlustades muu hulgas kõnealusele teabele piiranguteta juurdepääsu, on määruse eesmärk arendada välja siseturg ja parandada selle toimimist nii, et oleks tagatud tõhus konkurents nii sõidukite remondi- ja hooldusteenuste turul kui ka sõidukite remondi- ja hooldusteabe teenuste turul. Sama eesmärk nähtub sisuliselt ka määruse nr 566/2011 põhjendusest 12.

36 Siinkohal tuleb nentida, et kui teha kõnealune teave kättesaadavaks elektrooniliselt töödeldavas vormis, oleks neil ettevõtjail küll lihtsam seda teavet kasutada ning see aitaks seega tagada tõhusat konkurentsi mõlemal turul ja soodustaks ka siseturu tõrgeteta toimimist, kuid miski ei viita sellele, et neid eesmärke oleks võimalik saavutada üksnes siis, kui autotootjatel oleks kohustus teha kõnealune teave selles vormis kättesaadavaks.

37 Eeltoodust lähtuvalt tuleb esimesele eelotsuse küsimusele vastata, et määruse nr 715/2007 artikli 6 lõike 1 esimest lauset tuleb tõlgendada nii, et autotootja ei pea sõltumatule ettevõtjale tegema sõiduki remondi- ja hooldusteavet kättesaadavaks elektrooniliselt töödeldavas vormis.

Teine küsimus

38 Teise küsimusega soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt teada, kas määruse nr 715/2007 artikli 6 lõike 1 esimest lauset tuleb tõlgendada nii, et asjaolu, et autotootja on volitatud edasimüüjate ja remonditöökodade kasuks loonud teabeteenuse osutaja vahendusel täiendava teabekanali originaalvaruosade turustamiseks, tähendab seda, et sõltumatute ettevõtjate jaoks on see teave kättesaadav viisil, mis on volitatud edasimüüjate ja remonditöökodadega võrreldes diskrimineeriv selle sätte tähenduses.

39 Sellega seoses tuleb märkida, et määruse nr 715/2007 artikli 6 lõike 1 esimese lause kohaselt ei või sõltumatute ettevõtjate võimalus kõnealust teavet kasutada olla diskrimineeriv võrreldes volitatud edasimüüjate ja remonditöökodade kasutusvõimalusega selles mõttes, et viimased ei või olla soodsamas olukorras kättesaadavaks tehtud teabe sisu ega kättesaadavuse vormi poolest.

40 Põhikohtuasjas väidab Gesamtverband, et sõltumatud remonditöökojad, kes teevad ettevõtja LexCom veebilehel Partslink24 päringu, leiavad KIA toodetud sõidukites kasutatavate varuosade puhul üksnes KIA volitatud edasimüüjate originaalvaruosi, mis võib anda viimastele eelise. Tegemist ei ole siiski diskrimineerimisega määruse nr 715/2007 artikli 6 lõike 1 esimese lause tähenduses, millega peetakse silmas üksnes kõnealuse teabe kättesaadavust ühelt poolt sõltumatute ettevõtjate ja teiselt poolt volitatud edasimüüjate ja remonditöökodade jaoks. Eelotsusetaotluse esitanud kohtu selgitustest ilmneb aga, et Gesamtverband ei ole väitnud, et KIA lepinguliste edasimüüjate ja remonditöökodade jaoks on LexComi internetiportaali kaudu kättesaadav sõidukite remondi- ja hooldusteave, ulatuslikum või kvaliteetsem kui teave, mida sõltumatud ettevõtjad saavad kasutada KIA internetiportaali kaudu.

41 Eeltoodust lähtuvalt tuleb teisele küsimusele vastata, et määruse nr 715/2007 artikli 6 lõike 1 esimest lauset tuleb tõlgendada nii, et asjaolu, et autotootja on volitatud edasimüüjate ja remonditöökodade kasuks loonud teabeteenuse osutaja vahendusel täiendava teabekanali originaalvaruosade turustamiseks volitatud edasimüüjate ja remonditöökodade kaudu, ei tähenda seda, et sõltumatute ettevõtjate jaoks on see teave kättesaadav viisil, mis on volitatud edasimüüjate ja remonditöökodadega võrreldes diskrimineeriv selle sätte tähenduses, kui sõltumatutel ettevõtjatel on võimalik kasutada sõidukite remondi- ja hooldusteavet sellisel moel, mis ei ole volitatud edasimüüjatele ja remonditöökodadele kättesaadavaks tehtud teabe sisu ega kättesaadavuse vormi poolest diskrimineeriv.

Kohtukulud

42 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus pooleli oleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse liikmesriigi kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (teine koda) otsustab:

1. **Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. juuni 2007. aasta määruse (EÜ) nr 715/2007, mis käsitleb mootorsõidukite tüübikinnitust seoses väikeste sõiduautode ja kommertsveokite (Euro 5 ja Euro 6) heitmetega ning sõidukite remondi- ja hooldusteabe kättesaadavust, artikli 6 lõike 1 esimest lauset tuleb tõlgendada nii, et autotootja ei pea sõltumatule ettevõtjale tegema sõiduki remondi- ja hooldusteavet kättesaadavaks elektrooniliselt töödeldavas vormis.**

2. **Määruse nr 715/2007 artikli 6 lõike 1 esimest lauset tuleb tõlgendada nii, et asjaolu, et autotootja on volitatud edasimüüjate ja remonditöökodade kasuks loonud teabeteenuse osutaja vahendusel täiendava teabekanali originaalvaruosade turustamiseks volitatud edasimüüjate ja remonditöökodade kaudu, ei tähenda seda, et sõltumatute ettevõtjate jaoks on see teave kättesaadav viisil, mis on volitatud edasimüüjate ja remonditöökodadega võrreldes diskrimineeriv selle sätte tähenduses, kui sõltumatutel ettevõtjatel on võimalik**

kasutada sõidukite remondi- ja hooldusteavet sellisel moel, mis ei ole volitatud edasimüüjatele ja remonditöökodadele kättesaadavaks tehtud teabe sisu ega kättesaadavuse vormi poolest diskrimineeriv.

Allkirjad